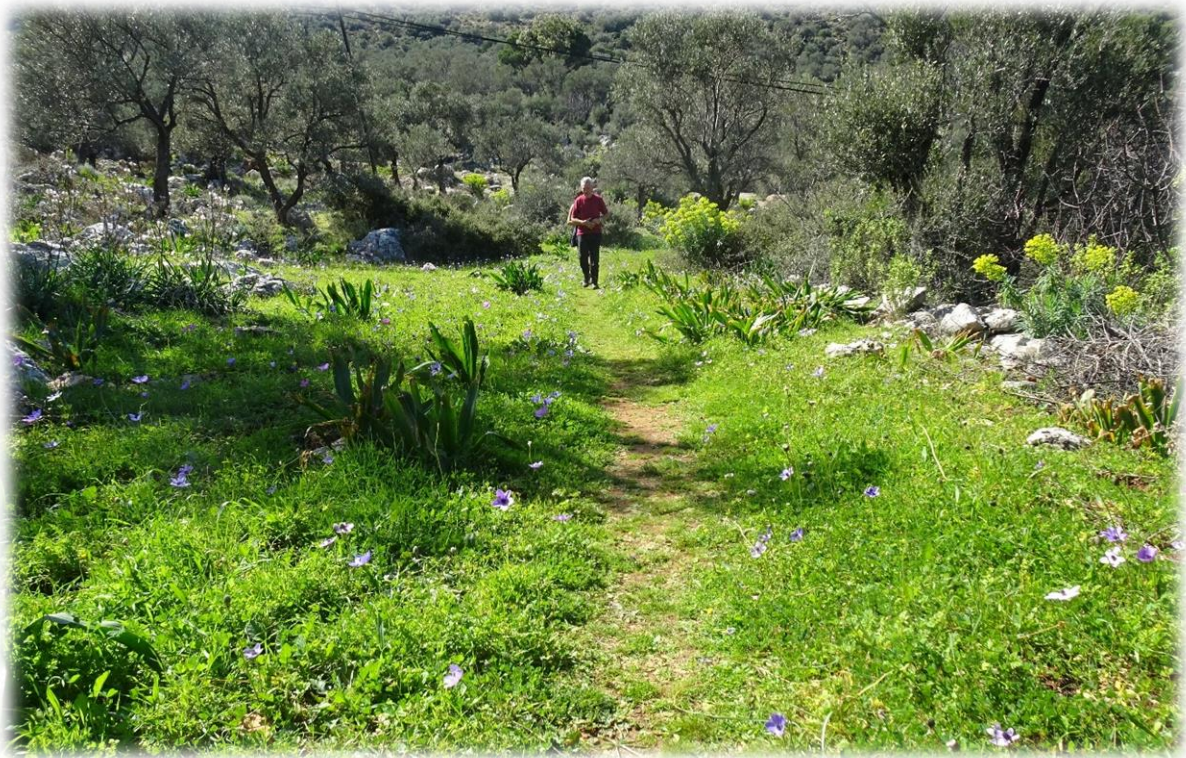

witte moerbeï, een Oost-Aziatische soort die op grote schaal is genaturaliseerd in stedelijke gebieden in oostelijk Noord-Amerika, hebben een andere smaak, die soms wordt gekarakteriseerd als smaakloos.

De rode moerbeï had aan het begin van de twintigste eeuw ook een relatief grote verspreiding in West-Europese siertuinen. Ze worden verwerkt in gebak en wijnen. Ook is er jam van te maken. De bast wordt gebruikt om er papier mee te maken. De bladeren van de witte moerbeï zijn van economisch belang omdat ze het enige voedsel zijn van de zijderups, die

wordt gekweekt ten behoeve van de zijdeproductie. De buxusmot wordt ook aangetroffen op de bladeren van de moerbeï.

Over een kasseiwegje gaan we naar het zandstrand van Patara. Het is één van de langste stranden van Turkije (22 km) en onderdeel van een nationaal park. Het strand wordt weleens

het rustigste en een van de mooiste stranden van Turkije genoemd. Het kent een rijk vogelleven en is de nestplaats voor de bedreigde Caretta Caretta schildpad (ook wel de Middellandse zeeschildpad genoemd).

Deze gele peperplant zou wel eens de Hot Chili Yellow kunnen zijn. Het is de pittigste peper met een Scovillewaarde van 20.000 tot 30.000. De plant wordt zo'n 40 cm hoog.

De wegdistel is een tweejarige plant, in het eerste jaar vormen zich de wortel en het bladrozet, in het tweede jaar ontwikkelen zich de bloemen en de vruchten. Bij ons is deze distel vrij zeldzaam.. Hij komt enkel maar voor op de droge ruigtes die kalk- en stikstofrijk zijn. De plant is rijk aan inuline en

wordt ook wel gegeten. Uit de nootjes kan distelolie worden geperst. Het sap van de plant wordt medicinaal gebruikt.

's Middags gaan we eten in een plaatselijk, klein, restaurantje in het dorp Patara.

Nadien maken we een korte verplaatsing naar de oude site/stad Patara. Na het eten kan een middagdutje deugd doen.

Patara is een oude stad in Lycië. De stad zou zijn gesticht door Patarus, een zoon van Apollo. Patara is tevens de geboorteplaats van Sint-Nicolaas. Patara was een belangrijke handelsstad

in de oudheid. Het is niet bekend wanneer de stad precies werd gesticht. . De nederzetting genoot van een natuurlijke haven.

De haven is inmiddels verzand en dichtgegroeid. Het theater heeft een omvang van 80 meter en het aantal zitplaatsen is verdeeld over 30 rijen. Buiten de stad zijn vele sarcophagen te

vinden en binnen de stadsmuren resten van sculpturen, een thermen, tempels, altaren, voetstukken en wegen.

Patara was een van de belangrijkste steden van Lycië. In het jaar 333 v.Chr. viel de stad in handen van Alexander de Grote, waarna het een speelbal werd van zijn generaals, de Diadochen. Daarna werd het Romeins. De stad werd via een aquaduct van water voorzien.

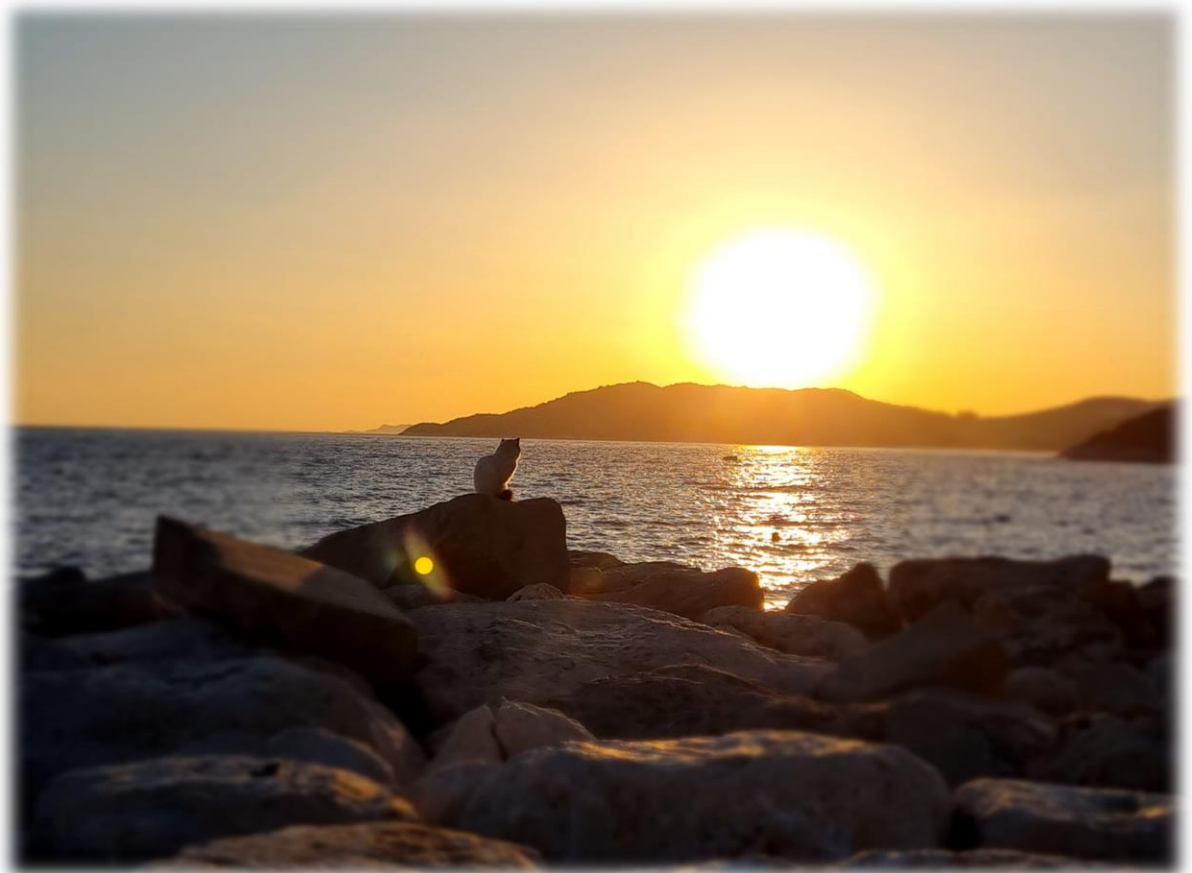

Volgens het Nieuwe Testament deden de apostelen Paulus en Lucas de stad aan om van boot te veranderen. De stad werd al zeer vroeg christelijk. Na oorlogen tussen de Seltsjoeken en de Byzantijnen werd de stad in de 11e eeuw verlaten.

Na ons bezoek aan Patara hebben we een redelijk lange verplaatsing naar de kuststad Kas. Nadat we ons geïnstalleerd hebben in het hotel bezoeken we het stadje.

We treffen er een agaam aan. Het is een carnivoor die insecten en andere kleine dieren eet waaronder hagedissen. Agamen kennen verschillende vormen van communicatie, de bekendste methode is het zwaaien met de poten en het knikken met de kop. Veel soorten kunnen ook hun gemoedstoestand uitdrukken in de lichaamskleur, net als dat bij kameleons

voorkomt. De mannetjes van dergelijke soorten zijn vaak agressief en bewaken hun territorium fel tegen concurrentie.

De *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel is een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem

gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

Een schilderachtig huisje op een schiereilandje. Tot twee jaar geleden woonde hier een, uit Frankrijk afkomstige, kunstenaar die schilderde. De dame is ondertussen overleden en het huisje is niet meer bewoond.

Normaal gezien zouden we vandaag een boottocht maken na de wandeling maar het weer slaat om en we komen in een onweer terecht. We besluiten dan ook maar om terug te keren.

Geiten vindt men in Turkije overal. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme

mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Geiten hebben lange platte staarten, die kaal zijn aan de onderzijde, en een kleine vlek onder het staartstuk. Op de knieën zitten eeltknobbels. Mannetjesgeiten ("bokken") zijn groter dan vrouwtjesgeiten en hebben lange, achterwaarts gebogen, geribbelde hoorns en een sik. De hoorns van de bok groeien door; hoe ouder de bok, des te zwaarder en langer de hoorns. Ze

zijn te onderscheiden van mannetjesschapen ("rammen") doordat de hoorns van bokken niet krullen. De hoorns van het vrouwtje zijn veel kleiner, zo'n 20 tot 25 centimeter lang in alle soorten. Bokken besproeien zichzelf met urine, waardoor ze een sterke lichaamsgeur hebben.

Normaal zouden we de boot van Aperlai naar Kaleköy hebben genomen. Maar door het slechte weer is dit niet gelukt en brengt de bus ons naar Simena. Vandaar gaan we te voet

naar het schiereilandje Kaleköy dat enkel maar met de boot of te voet te bereiken is. Het is een kleine vissershaven met een kasteelruïne en een moskee en talrijke winkeltjes.

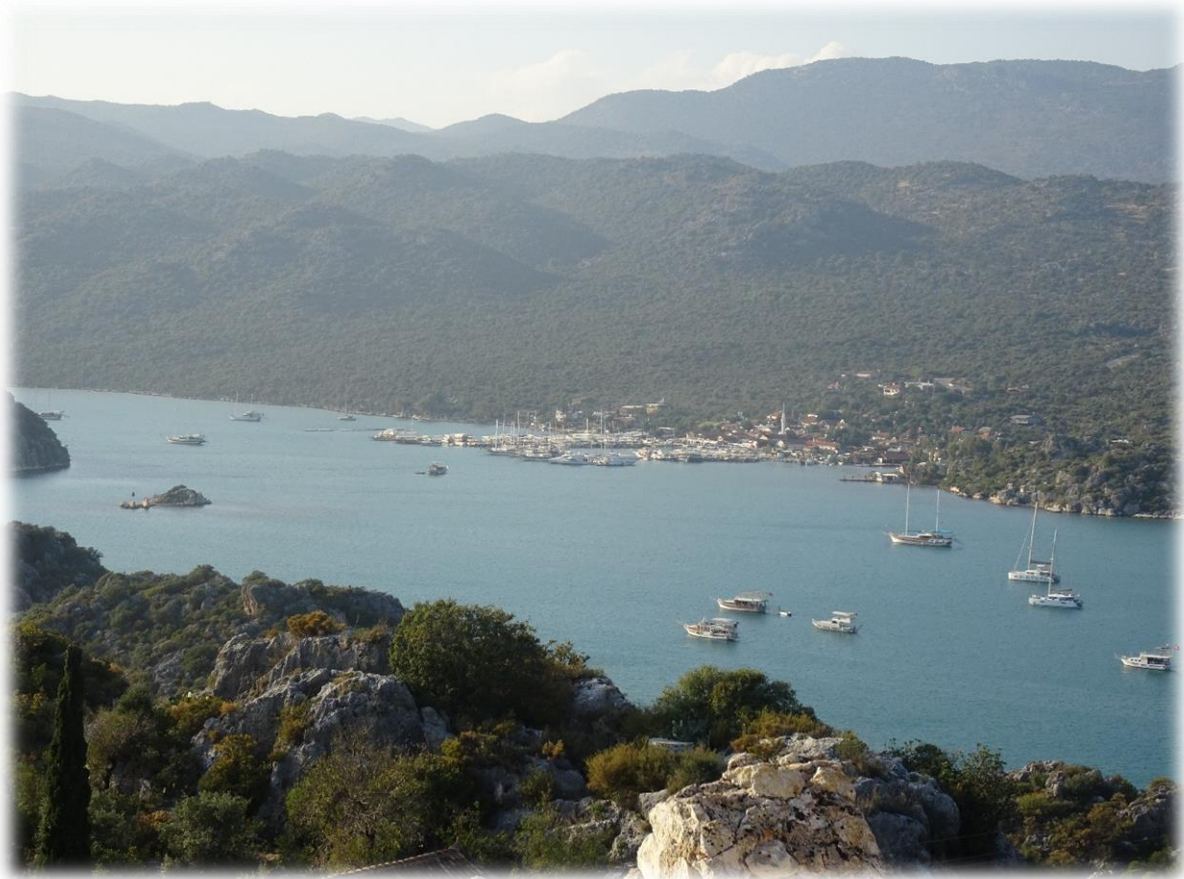

Een moskee is een gebedshuis binnen de islam. Een moskee kan ook een school zijn, een vergaderplaats, een sociaal centrum of een rechtbank. Moskeeën ontstonden om te worden gebruikt voor verschillende publieke functies: militaire, politieke, sociale en educatieve.

Scholen en bibliotheken waren vaak gekoppeld aan middeleeuwse moskeeën. De moskee fungeerde in vele islamitische landen voor de invoering van het seculier recht ook als Hof van Justitie. Ondanks dat veel sociale, educatieve en politieke functies van de moskee zijn overgenomen door andere instellingen blijft het een centrum met grote invloed.

Traditioneel bidden mannen en vrouwen gescheiden van elkaar. Het op vrijdag gezamenlijk in de moskee bidden wordt als een verplichting beschouwd voor moslims.

Omdat het gebed centraal staat kunnen moskeeën sober van opzet zijn, maar vaak zijn het gebouwen met een uitgesproken architectuur. Bij de moskee staan een of meer lange, smalle torens: de minaretten. Deze verschenen vanaf het einde van de 7e eeuw. Vanaf een minaret

roept de meuzzin vijf keer per dag op tot het gebed. In Marokkaanse moskeeën speelt het getal 5 een belangrijke rol, vanwege de vijf zuilen van de islam.. Turkse moskeeën zijn traditioneel vaak geënt op de regelmatige achthoek (octagon).

Binnenin de moskee is veel aandacht besteed aan de verlichting; er zijn geen zitbanken, maar men knielt neer op tapijten of matten. Men richt zich bij het bidden in de richting van Mekka. Een muur in de moskee staat loodrecht op deze gebedsrichting. De mihrab is een nis in deze

muur die de gibla aangeeft. Aan de kant van de mihrab kan ook een minbar, een soort preekstoel, zijn. Vanaf de minbar wordt de vrijdagse preek gehouden.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Bedankt allemaal dat jullie erbij waren. Ook bedankt voor het mooie kaartje en het drinkgeld.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden.